

Dormi!

Mihai Eminescu

De ce te temi? au nu ești tu cu mine?
Lasă ploaia doar să bată în ferești -
Lasă vântul trist prin arbori să suspine,
Fii liniștită tu! Cu mine ești.

Ce te-ai sculat și te uiți în podele?
Uimită pari și pari a aștepta.
Nu poți vedea cu ochii printre ele -
Vrei să-ți aduci aminte de ceva?

Lasă-te în perne - eu îți voi da pace.
Dormi tu - și lasă să rămân deștept.
Pe când citesc, întotdeauna-mi place,
Din când în când să cat la tine drept,

Să văd cum dormi... să te admir cu drag...
Cu gura-abia deschisă-ncet respiri,
De pe condei eu mân-atunci retrag.
Pătrunde pacea triste-le-mi gândiri.

Frumoasă ești... o prea frumoasă fată.
Ca marmura de albă-i a ta față.
Îmi vine să alerg la tine-ndată
Ș-astfel cum dormi să te cuprind în brațe.

Dar te-ai trezit... păcat! și nu mă-ndur.
Dormi liniștit c-un braț pe după cap.
Din când în când cu ochiul eu te fur,
Din când în când din mână cartea scap.

Și-s fericit... Pulsează lunga vreme
În orologi cu pașii uniformi...
De ce te temi? Cu mine nu te teme!
De nu te culci, te culc cu sila... Dormi!